

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 154
din 18. 04.2011**

Dosar nr.: 53/2011
Petiția nr.: 994/10.02.2011
Potent: C   A   P
Reclamat: F   T

Obiect: remarci, descrieri referitoare la persoanele de gen feminin "din mass-media și nu numai".

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1.C   A   P   - Președintă "Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați"- Parlamentul României.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1.F   T   -Șef Secție Psihiatrie "Spitalul Universitar", prin reprezentant legal- Cabinet de avocatură

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Doamna C   A   P   -Președintă Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, reclamă faptul că, domnul Profesor-F T   a dat pentru Inpolitics o declarație prin care; "aduce grave prejudicii de imagine doamnelor și domnișoarelor care lucrează în mass-media și în ultimă instanță femeii în general".

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 1284/23.02.2011, a fost citată doamna C A P în calitate de petenă, pentru data de 08.03.2011, procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 1285/23.02.2011, a fost citat domnul F T în calitate de reclamat, pentru data de 08.03.2011, procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1 Petenta susține faptul că, reclamantul a făcut pentru agenția *Inpolitics* o declarație în care în opinia ei, aduce grave prejudicii de imagine doamnelor și domnișoarelor care lucrează în mass-media și în ultimă instanță femeii în general. Petenta consideră că, remarca petentului cu privire la obligarea moderatorilor și comentatorilor politici de a se supune examinării psihice înainte de intrarea într-o emisiune, cu specificarea referitoare în mod expres la „femeile din mass-media”, este mai mult decât misogină, discriminatorie și defăimătoare.

4.2 Petenta comunică Colegiului în sprijinul celor afirmate, un punct de vedere al Direcției Egalității de Șanse între Femei și Bărbați - Politici Publice și Comunicare din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale în ceea ce privește declarațiile părții reclamante. Direcția consideră că, prin susținerile pârâtului acesta nu face altceva decât ca, pe viitor, să fie necesară adoptarea și introducerea unei legi prin care să existe obligativitatea(examinării psihice a femeilor din mass-media), acest lucru ar dezavantaja, defavorizeaza și marginalizeaza femeia în societate.

4.3 În concluzie, prin declarațiile pârâtului s-a realizat un act discriminator la adresa femeilor, deoarece din categoria profesională a moderatorilor TV și a comentatorilor politici, petentul a singularizat femeile ca fiind “genul care au nevoie de examen psihologic”. Ca urmare a acestor declarații reclamanta consideră că, din cauza calificării de specialitate al reclamatului(acesta fiind de specialitate psihiatru), opinia lui poate fi considerată la nivel de percepție publică, ca una *avizată de specialitate*, existând riscul unei stereotipii de gen. O astfel de atitudine în opinia petentei “fiind de condamnat, cu atât mai mult cu cât ea transmite idei preconceptionale nesuținute de date științifice”. Petenta consideră că, declarația pârâtului este mai mult decât misogină, este discriminatorie și defăimătoare, aducând grave prejudicii de imagine femeilor din mass-media și femeilor în general. Faptul că petentul, prin declarația sa specifică, “femeile din mass-media ar trebui să fie ținta unor astfel de legi” contravine prevederilor art. 7 din Legea nr. 202/2002. Declarațiile în cauză în opinia petentei, “trec granița sexismului și a discriminării incitând și la violență, prin faptul că justifică un

comportament agresiv acela al (aruncării televizoarelor pe geam prin simpla prezență la radio sau TV a unor moderatoare femei).

4.4 Concluzionând cele afirmate de către partea reclamată, petenta este de opinie că "stereotipurile sexiste au un scop discriminatoriu și caută să mențină bărbații și femeile în rolurile tradiționale conferite de societate și specific în cazul femeilor, să le mențină în poziție de inferioritate. Mai mult, lupta împotriva stereotipurilor sexiste trebuie văzută ca parte a luptei împotriva discriminării, astfel de atitudini pot influența tânăra generație mai ales tinerele fete, care vor fi determinate să rămână departe de viața publică".

Sușținerile părții reclamate

4.5 Partea reclamată prin apărător în calitate de domnul avocat A V susține că, petenta nu a fost în măsură să prezinte încadrarea juridică și a presupusei contravenții săvârșite de reclamat. Aceasta făcând doar o prezentare generală a ceea ce ea consideră a fi inițial o discriminare împotriva „jurnaliștilor în general”, mai apoi a “femeilor jurnalist” și în final a „femeilor în general”.

4.6 Reprezentantul părții reclamate consideră că, prin declarațiile făcute cum ar fi: “România are nevoie de o lege care să-i oblige pe moderatorii de televiziune, *în special femeile și comentatorii politici* să treacă printr-un examen psihiatric, înainte de a intra pe sticlă, pentru a avea siguranța că, în momentul în care sunt în direct, au o stare psihică perfectă și nu bat câmpii....spun asta deoarece, ceea ce văd, ascult sau citesc în mass-media, mă face să cred că oamenii nu au nicio legătură cu realitatea...”, pârâtul a dorit să se înțeleagă prin afirmație că, nu doar femeile din mass-mediasă trebuie să facă obiectul acestei legi, ci persoanele de genul feminin alături de toți ceilalți jurnaliști din breaslă. Pârâtul susține că, “ar susține o lege care ar presupune un examen psihologic prealabil al moderatorilor de televiziune și comentatorilor politici care intră într-o emisiune televizată, pentru a se asigura de mentalitatea perfectă a acestora”, nespecificând că aceste persoane ar fi bolnave mintal!

4.7 Prin urmare, concluzia *utilității eventuale* a unei asemenea legi nu poate fi asimilată în niciun mod cu o atingere adusă demnității persoanei. Iar prin afirmația “...spun asta deoarece, ceea ce văd, ascult sau citesc în mass-media, mă face să cred că oamenii ăștia nu au nicio legătură cu realitatea, că ei (invitații și moderatorii), vorbesc despre lucruri care nu se întâmplă niciodată”, “...am pacienți care mi-au spus că atunci când văd pe cutare sau pe cutare le vine să spargă televizorul”. În acest sens, reclamatul nu discriminează, blamează or înjosește breasla jurnaliștilor sau a unui grup din cadrul acestei bresle, ci susține că, în emisiuni se spun lucruri neadevărate, care irită anumite persoane. Pârâtul dorind prin acest mod, să-și exprime convingerile personale, conform cărora moderatorii politici precum și invitații lor care apar pe sticlă nu acționează cu “obiectivitate și profesionalism, iar afirmațiile, nu au legătură cu realitatea”. Acestea fiind convingeri personale ale reclamatului având dreptul garantat de Constituție să și le exprime, chiar dacă ar fi greșite, aceste afirmații nu-i pot fi

imputate prin perspectiva vreunei răspunderi contravenționale întemeiate pe O.G nr. 137/2000, câtă vreme rămân păreri personale, exprimate fără intenția de a denigra o persoană or un grup.

4.8 Apărătorul părții reclamate nu crede că, afirmația încriminată conform căreia "...ar susține o lege...", ca persoană privată desigur, poate constitui o atingere adusă demnității acestui grup de persoane, câtă vreme măsura se propune a fi luată pe cale legală și nicidecum arbitrară, iar examenul psihiatric neânsemnând o acțiune *agresivă, degradantă* asupra omului, ci dimpotrivă o măsură preventivă or curativă. Nicidecum din afirmațiile pârâtului nu reiese faptul că, controlul prealabil psihiatric ar trebui să se adreseze moderatoarelor de televiziune și/sau radio fiindcă sun *femei*, afirmația având de fapt, un context real potrivit căruia femeile sunt mai numeroase în rândurile moderatorilor de televiziune și radio ieșind prin aceasta, mai mult în evidență.

4.9 În ceea ce privește afirmația petentei potrivit căreia, partea reclamată face parte din categoria persoanelor publice susțin că, domnul profesor, nu este o persoană investită cu vreo autoritate publică, de natură să-i permită promovarea, impunerea sau adoptarea unei asemenea legi, deși ar avea dreptul constituțional să încerce o *inițiere*, în virtutea prerogativelor sale. În concluzie, considerăm că nu există faptă, vinovăție și nici text de lege care să antreneze răspunderea contravențională a părții reclamate, motiv pentru care solicităm respingerea sesizării ca neântemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o declarație ce i se atribuie pârâtului și care în opinia petentei aduce grave prejudicii de imagine femeilor din mass-media și nu doar angajatelor din respectiva ramură de activitate publicistică și de prezentare TV.

5.2 Dreptul la libertatea de exprimare este garantat în Constituția României, care prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că "(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Însa libertatea de exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

5.3 În aceeași argumentație trebuie subliniat faptul că Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice - ratificat de România la 9.XII.1974 – prevede în art. 19 paragraful 3. că "exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice ". Astfel, se poate concluziona faptul că dreptul la

liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demnității persoanei.

5.4 În cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: "orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare" însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: "exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora."

5.5 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că "**libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale.** Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „**nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență (de opinia publică) ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**" (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

5.6 În acest sens, "Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, **este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian vs. United Kingdom, parag.59, cauza Bladet Tromso and Stensaas v. Norway, parag.59, 24 iunie 2004, cauza Von Hannover vs. Germany, parag.58). Obligației presei de a transmite astfel de informații și idei i se adaugă dreptul publicului de a le primi. Dacă nu ar fi așa, presa nu ar putea să-și îndeplinească rolul său vital de 'câine de pază public'. (CEDO, între altele, cauza Thorgeirson vs. Islanda, cauza Bladet Tromso and Stensaas vs. Norway, cauza Dichand and others v. Austria, cauza Prisma Press v. France).

5.7 În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoana lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel în cazul autorului, care este de specialitate meidc psihiatru ce își exprimă ideile și opiniile cu privire la

aspecte ce țin de capacitatea pregătirii profesionale a genului feminin marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă.

5.8 Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul constată că acestea vizează conținutul unei declarații dată de către partea reclamată pe siteul inpolitics, în opinia petentei, acesta aducând "grave prejudicii de imagine doamnelor și domnișoarelor care lucrează în mass-media și în ultimă instanță femeii în general".

5.9 Colegiul reține că, articolul prezintă publicului o opinie care să vină în sprijinul necesității adoptării și aplicării unei legi, pe care petentul o consideră binevenită și prin care, moderatorii de televiziune și comentatorii politici, femeile din mass-media să treacă printr-un examen psihiatric înainte de a intra într-o emisie televizată. Aceste afirmații fiind considerate de către petent ca fiind firești, fundamentându-și propriile justificări pe argumente logice medicale, "cei ce intră pe sticlă să aibe o stare psihică perfectă să nu bată câmpii...", "...am pacienți care au dezvoltat nevroze din pricina unor moderatorii de televiziune. Este incredibil. Mi-au spus că atunci când o vâd pe cutare sau pe cutare le vine să spargă televizorul". Aceste afirmații și justificări lasă loc de interpretare, situându-ne la limita dintre interferența libertății de exprimare și a dreptului la demnitate umană a persoanelor de gen feminin. Evident, subiect al paragrafului 2 al Articolului 10 din Convenția Europeană, libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență (de opinia publică) ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică”.

5.10 Din acest punct de vedere, coroborând aspectele reținute mai sus, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin 5 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.5 "Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv". Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000. De menționat că, în calitate de Membru al Colegiului Director prezent la ședința de deliberare, domnul Asztalos Csaba Ferenc se abține de la votul luării hotărârii în speța de față.

5.11 În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive

acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstantiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, verbal sau în scris, gesturi, acte sau fapte etc.

5.12 Motivul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu interent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o lista neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârsta, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire. Manifestarea comportamentului pe baza oricăruia dintre criteriile prevăzute de lege „duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest element constitutiv al hărțuirii, permite reținerea acelor comportamente care, chiar dacă nu au fost săvârșite cu intenție, produc efectul de realizare al unui cadru definit ca „intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest aspect este cu atât mai evident cu cât însăși Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, definește hărțuirea în art. 2 alin.3 ca „un comportament nedorit pe bază de etnie sau rasă care are ca scop sau ca efect violarea demnității unei persoane și crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensiv.”

5.13 Includerea hărțuirii ca formă de discriminare în aquis-ul comunitare și transpunerea acestuia în legislația națională este extrem de importantă. Discriminarea nu se manifestă per se, doar sub forma unor prevederi normative sau practici, dar și sub forma comportamentelor care crează un impact asupra mediului în general, variind de la violența fizică la remarci sau afirmații cu caracter rasist, până la ostracizare generală. Această formă de discriminare aduce atingere demnității sub aspect psihic și emoțional persoanelor aparținând unei minorități sau alteia (vezi „A comparison between the EU Racial Equality Directive and the Starting Line” in I.Chopin and J.Niessen, The Starting line and the Incorporation of the Racial Equality Directive into National Laws of the EU Member States and Accession States, 2001, pag. 26, 27.).

5.14 Întrebarea care se pune în legătură cu aspectele deduse soluționării este în ce măsură asocierea stereotipă a genului feminin cu nepregătirea profesională și intelectuală și necesitatea unei expertize psihiatrice înainte de a intra într-o emisiune televizată a acestora ar putea avea un factor benefic pentru societate. Colegiul este de opinie că materialul publicat, sub aspectul efectului creat, poate conduce la atingerea dreptului la demnitate a persoanelor care sunt de genul feminin și lucrează și în mass-media, în sensul prevederilor art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. În consecință Colegiul este de opinie că, nu

se poate reține că scopul urmărit prin materialul publicat a fost acela de a aduce atingere demnității persoanelor aparținând genului feminin. Însă, hărțuirea ca formă de discriminare cuprinde și acele comportamente care, chiar dacă nu au fost săvârșite cu intenție, produc efectul de realizare al unui cadru definit ca „intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

5.15 Trebuie precizat că raportat la dreptul de a nu fi supus discriminării, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că „o importanță specială trebuie acordată discriminării de gen, și că în mod public a diferenția un grup de persoane sub aspectul tratamentului bazat pe gen, poate constitui, în anumite circumstanțe, o formă specială de afront adusă demnității umane”. Astfel, „tratamentul diferențiat aplicat unui grup de persoane datorită genului poate fi capabil a constitui tratament degradant.

Opinie concurentă exprimată de Haller István

5.16 În completarea opiniei majoritare doresc să arăt că, în opinia mea, s-a adus o atingere și a dreptului la demnitate, așa cum este definit prin art. 15 al O.G. nr. 137/2000, republicată, care stabilește: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.*” Afirmția care face obiectul petiției reprezintă un comportament manifestat în public (prin intermediul unui post de televiziune) care vizează crearea unei atmosfere degradante, umilitoare îndreptată împotriva unui grup de persoane (femeile în general, pe criteriul de gen și moderatoarele în special, pe criteriul de gen și criteriul socio-profesional).

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele prezentate în petiție privind declarația părții reclamate pe site-ul inpolitics, intră sub incidența prevederilor art. 2 alin 5, din O.G nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Sancționarea părții reclamate F T cu avertisment, potrivit art. 2 alin11 și art. 26 alin 1 din O.G nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

3. Clasarea dosarului

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

5. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) C. A. P. - Președintă "Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați"- Parlamentul României.

b) F. T. - Șef Secție Psihiatrie "Spitalul Universitar", prin reprezentant legal-Cabinet de avocatură "Adrian Vasiliu", loc. București, Splaiul Independenței, nr. 3, bl. 17, sc. 1, etj. 6, ap. 18, sector 4.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

CRISTIAN JURA- Membru

CLAUDIA SORINA VLAȘ-Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ-Membru

ISTVAN HALLER – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit – consilier asistent Rodina Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.